

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Àlex Fusté

Pàg ► 2

L'Índia. Malgrat tot, segueix sent un mercat molt interessant

Jaime Mesas

Pàg ► 3

Consultori fiscal

La dimensió estratègica de la gestió internacional del talent

Mireia Carcole

@AndbankES

Recursos Humans d'Andbank

En l'actualitat ens trobem amb un entorn globalitzat en el qual la gestió estratègica del talent resulta una oportunitat i una peça imprescindible per assegurar la competitivitat i la sostenibilitat a mitjà i llarg termini de les companyies.

Així, és necessari un canvi en l'orientació de l'estratègia de recursos humans perquè actui com a palanca per aconseguir competitivitat, alineant-se amb l'estratègia del negoci. Per a això, des d'aquesta àrea hem d'impulsar la mobilitat amb polítiques eficients, assegurar l'èxit de les assignacions i generar una cultura que fomenti i valori l'experiència internacional.

A un nivell més concret, aquest canvi implica una revisió profunda de les polítiques i processos de recursos humans, que han de centrar la seva atenció en

el disseny de noves maneres d'atreure, retenir i desenvolupar el talent, en un context amb manca de persones compromeses, proactives, amb una sòlida capacitat tècnica i un conjunt de competències relacionades amb la internacionalització i la mobilitat.

En aquest sentit, considero que un model eficient i competitiu de gestió de talent internacional ha de sostenir-se en els següents set pilars:

1. Model de lideratge. És important definir les competències específiques i de gestió d'equips internacionals per als líders globals, i assegurar-se que els seus programes de mobilitat internacional afermen les capacitats necessàries per ocupar llocs directius en un futur. A mesura que la companyia s'expandeix en altres països, serà cada vegada més important que els alts comandaments tinguin experiència internacional.

2. Identificació del talent. Competim en un mercat cada vegada més global en el qual el talent, gestionat de manera adequada, pot contribuir al posicionament competitiu de l'empresa. Però per a això, primer hem d'identificar què considerem talent per a la nostra organització, discriminar-ho entre els professionals en funció de les seves competències i contribució, i establir polítiques i programes específics de reconeixement, desenvolupament i retenció per a aquests. Quant a la definició de talent dins d'un entorn global, cobren especial importància les competències interculturals adquiri-

Segueix a la pàgina següent»

Pàg ► 3

Salut planteja canvis en el copagament de la CASS

Álvarez pensa en canviar el copagament per assegurar la viabilitat del sistema

Pàg ► 4

Dipositat l'instrument de ratificació de l'intercanvi automàtic d'informació

Finalitzen els requisits legals interns per a la seva entrada en vigor el proper dia 1 de gener

Pàg ► 4

Camp celebra que la CEA hagi decidit impulsar la marca Andorra

El ministre manifesta «que s'impulsi des d'una patronal o des del Govern, poc importa»

Pàg ► 4

Andorra Telecom ofereix un forfet de 'roaming' per fer trucades des d'Espanya

Es pot activar trucant al 115 i té un cost d'1,5 euros per a 100 MB de dades i 1,5 euros per 60 minuts de trucades

En aquestes dates fem balanç i celebrem la confiança que els nostres clients dipositen en nosaltres.

Per un any més creixent junts

ANDBANK
Private Bankers

«Ve de la pàgina anterior»

des a través de l'experiència internacional, com la gestió del canvi, la proactivitat, el compromís, la flexibilitat, el control de l'estrès o la gestió de la diversitat. Amb programes de formació i entrenament en aquest tipus de competències i habilitats, podem fomentar-les almenys per als perfils amb talent identificats.

3. Mobilitat internacional i processos eficients d'expatriació. Un altre aspecte fonamental en la gestió global del talent és el desplaçament, per a això és necessari tenir definits processos eficients d'expatriació i impatriació, tenint en compte tots els aspectes legals, laborals i de costos. En aquest sentit, també és molt important analitzar el motiu de cada assignació, si es deu a un creixement del negoci, al desenvolupament de líders globals o a compensar una falta d'habilitats crítiques, no deixant la mobilitat del talent a l'atzar.

4. Gestió integrada del talent. Com més homogeneïtzada sigui entre els diferents països on es trobi la companyia, millor podrem aprofitar les sinergies i fer més eficients els processos. Per a això, les polítiques de Recursos Humans han de ser similars en qualsevol lloc, respectant sempre les necessitats i exigències locals. Dins de la gestió integrada del talent és important introduir elements de planificació estratègica en les decisions sobre la plantilla a nivell global («strategic workforce planning»).

5. Tecnologia. Ara com ara, la globalització del talent no es pot abordar sense una tecnologia darrere. Disposar de solucions tecnològiques que impliquin

tot l'equip a nivell internacional, que facilitin una visió estratègica de l'empresa i que mantinguin una visió global és bàsic per identificar, atreure i retenir el millor talent a nivell mundial.

6. 'Employer branding'. Facilita la necessitat d'atreure talent. La globalització ha augmentat la demanda de personal d'alta qualificació, al mateix temps que s'ha produït una manca de talent expert tant als països desenvolupats com als emergents. Si volem que la nostra empresa tingui els millors talents, ja no n'hi ha prou amb buscar-los, deuen ser atrets cap a ella. L'«employer branding» s'ha fet popular en el món dels recursos humans per convertir-se en el nostre nou màrqueting, aquell que s'aplica en la cerca d'empleats nous i en la retenció dels bons. Avui dia és tan important per a les empreses atreure el talent des de dins, bàsicament creat una excel·lent «experiència de l'empleat», com des de fora de les nostres fronteres i, per aconseguir-ho, les tendències de captació són cada vegada més l'ús de xarxes socials i professionals i la marca d'ocupador.

7. 'Employer engagement'. Cada vegada més, i donat l'augment de demanda de talents d'alta qualificació i la seva escassetat, la retenció és un repte tan difícil com a rellevant. Una política basada només en la retenció mitjançant incentius econòmics no resulta eficient ni, segurament, viable. El principal motor de la retenció ha de ser la generació de compromís dels professionals amb l'organització i el seu projecte empresarial i, d'aquesta manera, retenir a aquells que suposen un avantatge competitiu respecte a la seva competència.

En aquest sentit, les diferències segons la generació i el col·lectiu al que pertany l'empleat tenen gran importància. El mercat laboral està canviant a gran velocitat, i el talent marcarà cap a on van les companyies del futur.

Podem concloure, doncs, que existeix un acord generalitzat respecte tot el comentat fins ara: l'atracció, la retenció, la promoció i la gestió integral i global del talent s'han convertit en un dels reptes fonamentals i estratègics per als

responsables de recursos humans. Les solucions per afrontar aquest repte no són senzilles i, a més, suposen un canvi important des de les pròpies polítiques fins a les eines de gestió, encara que les empreses, sobretot multinacionals, ja estan engentant ambicioses iniciatives que tenen com a base aquests set eixos.

Sens dubte, gestionar el talent humà és una de les claus per a l'èxit empresarial, ja que sense ell seria pràcticament impossible afrontar les exigències

actuals i futures de les empreses. Hem d'incorporar una visió alineada amb l'estratègia del negoci, més global i integradora en la mentalitat dels directius i treballadors, i sempre integrant les polítiques, els sistemes i les propostes metodològiques, per aconseguir l'eficiència, la competitivitat, la sinergia funcional i la coherència en la gestió, així com el desenvolupament del talent desitjat en tot el grup empresarial en l'àmbit internacional.

L'Índia. Malgrat tot, segueix sent un mercat molt interessant

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en cap
del Grup Andbank

Efectivament, l'impacte immediat de la «desmonetització» a l'Índia (per la decisió precipitada d'eliminar els bitllets amb denominació elevada) podria ser significatiu, atès que es tracta d'una economia basada en 'cash' (el 80 % de les transaccions es fan amb 'cash'). Així doncs, deixar l'economia sense 'cash' equival a paraitzar l'activitat. Que no els sorprengui, doncs, la prope- rra dada de PIB en aquest país; probablement negativa. Dit això, sembla sorprenent que el Banc Central d'aquest país no surti al rescat, facilitant les condicions amb rebaixes de tipus. Si més no, a mi no em sorprèn, precisament perquè no m'espanten els teòrics efectes de la desmonetització en una economia que porta dos anys fent tots els deures, i guanyant posicions en els rànquings globals de 'doing business'. En termes generals, penso que després de l'impacte negatiu inicial de la desmonetització, el rebot pot ser ràpid (en forma de 'V'), i per suposat, que els efectes favorables de llarg termini compensen.

L'economia informal representa el 50 % del producte nacional de l'Índia i al voltant del 80 % de l'ocupació (una situació del tot insostenible i que requereix d'una transformació radical, que només es pot assolir amb decisions radicals). Pot ser, la radicalitat d'aquesta mesura (retirar els

bitllets de 500 i 1.000 rupies de circulació), es deu a que els intents anteriors no van funcionar. Poc després d'assumir el càrrec el 2014, el govern de Modi va posar en marxa un programa d'inclusió financera que va tenir com a objectiu donar a cada adult un compte bancari per operar des de dintre del sistema (i no des de fora). Doncs bé, la majoria dels comptes de nova creació (250 milions) han tingut poca o cap activitat. D'altra banda, el govern de Modi també va impulsar uns plans de regularització impositiva mitjançant una amnistia fiscal amb l'objectiu que els qui tenen riquesa no comptabilitzada ho facin. Aquest programa

ha tingut un èxit limitat en la recaptació de fons. I ja per últim, a final de l'any passat el Govern va fer obligatòria, per a tots els venedors, l'obtenció de documents d'identificació fiscal del comprador per a totes les transaccions en efectiu superiors a 50.000 rupies. No va funcionar. Què li queda a Narendra Modi per capgirar una estructura econòmica caòtica? Potser, aquesta desmonetització.

Fins aquí, tots ja sabem els efectes negatius d'aquesta mesura radical: Paralització de l'economia, etc. Pensen ara en els efectes positius: (1) Amb, aproximadament, el 75% dels bitllets afectats ja presentats per a la seva validació, sem-

bla que s'han trobat maneres de presentar aquest efectiu i atorgar-li una aparència de legitimitat, el que significa que les arques del Govern tindran un petit impuls immediat i, el més important; que el diner il·legítim passa a estar legítim. Tots sabem quina és la diferència entre un i altre. El diner il·legítim acostuma a presentar una fina capa de floridura a la seva superfície (reflex d'un ús menys freqüent), mentre que el diner legítim acostuma a moure's amb molta més soltesa i freqüència, augmentant la velocitat agregada del diner a l'economia i, per tant, l'activitat. (2) El Programa ajudarà a atraure el vast sector informal de l'Índia

dintre de l'àmbit de l'economia formal. Amb més diner dintre del sistema bancari, els agents econòmics podran captar més capital (crèdit) i, fins i tot, hi haurà una base de capital més ampla subjecte al pagament d'impostos (positiu de cara a les mètriques del Govern). (3) Tenir la major part de l'activitat en l'àmbit de l'economia informal suposa, de fet, fer els ulls grossos i permetre la tolerància reguladora per a una part important de les empreses. Això resulta en un avantatge per a un sector (petits productors opacs i usualment ineficients) quan competeixen amb actors de l'economia formal (usualment més eficients). Tot plegat, resulta en una avantatge per tot allò que és ineficient, el que estimula, i perpetua, la ineficiència. Cap país avança si opta per aquest camí. Amb l'intent del govern de Modi de limitar els avantatges dels quals gaudeix l'economia submergida (més ineficient doncs no ha de competir amb les regles del mercat), preveig que moltes empreses es veuran obligades a una migració gradual cap el sector formal.

En resum. Els diners que ja han tornat a entrar dins el sistema financer tenen ara un segell de legitimitat, poden ser utilitzats més obertament (més activitat) i suposa un major recurs disponible pel crèdit (ja que representa un volum de capital que queda ara retintut dintre del sistema). És probable, doncs, que el rebot que veurem a partir d'aquí sigui en forma de 'V', a mesura que els bitllets amb denominacions petites es vagin posant a disposició de qui ja ha validat els bitllets grans. Dita recuperació es veurà reforçada pel fet que les obligacions de l'Índia (bons del tresor) han vist la seva rendibilitat (TIR) col·lapsar-se a la baixa. És com si els bons hagin estat utilitzats per substituir els bitllets retirats. Fos com fos, això ha provocat una reducció imponent en el cost del capital a nivell nacional. Un efecte premeditat? Si és així, no tinc més remei que treure'm el barret, un cop més, davant aquest petit home intrèpid, anomenat, Narendra Modi.

Salut planteja canvis en el copagament i nous impostos

Martí comenta que és «impensable» en aquesta legislatura posar en marxa nous tributs per al finançament de la sanitat

El ministre de Salut, Carles Álvarez Marfany, ha presentat davant de la Comissió Legislativa de Sanitat la feina que s'ha dut a terme i els projectes de futur sobre la reforma sanitària i ha posat sobre la taula altres vies de finançament del sistema sanitari tenint en compte que ha reiterat el compromís de l'Executiu de no «tocar» a curt termini les cotitzacions. D'aquesta manera, ha obert la porta a noves fórmules entre les quals canvis en els copagaments o la «via impositiva directa o indirecta», que es podria plasmar, per exemple, en taxes sobre les begudes ensucrades o que els impostos sobre el tabac es poguessin destinar a finançar qüestions de salut. També ha manifestat que altra opció és l'aportació de l'Estat.

Pel que fa al copagament la mesura consistiria, segons ha plantejat Álvarez, a modificar-lo en aquells «petits actes mèdics» que no suposessin un impacte important per als usuaris o bé «penalitzant o desincentivant» aquells pacients que no optin per la via de l'atenció integrada, consistent, ha recordat, en la figura del metge de família com a porta d'entrada al sistema. D'aquesta manera, es faria pagar més aquells que anessin directament al metge especialista, sense passar pel de família.

Durant la compareixença el ministre ha tornat a estendre la mà als diferents grups parlamentaris no ja per un pac-

te d'Estat que «no ha quallat» sinó per un acord sobre el model sanitari que es basaria en set principis sobre els quals, ha remarcat, entén que «tots» hi estan d'acord. Els grups, però, han mostrat els seus dubtes sobre alguns aspectes, tal com han expressat especialment Liberals d'Andorra i Partit Socialdemòcrata. Així, el president suplent del Grup Parlamentari Liberal, Jordi Gallardo, ha manifestat que estan «d'acord» en què els principis siguin la «qualitat i la sostenibilitat» però ha afegit que troben a faltar «concreció» sobre el finançament dels reptes plantejats. Per la seva banda, la consellera del PS, Rosa Gili, ha dit que estan «oberts a parlar» sobre aquest acord però creuen que primer caldria solventar els problemes registrats al SAAS, «esperem canvis al SAAS», ha conclòs. D'altra banda, des de Socialdemocràcia i Progrés, Sílvia Bonet ha dit que és «més fàcil» seure a la taula per negociar un acord que no pas un pacte d'Estat i ha afegit que ara analitzaran aquesta proposta tenint en compte, però, que «no acceptaran que s'apugin cotitzacions» i que volen que es «lluiti contra les irregularitats» al SAAS. A l'últim, el president de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, Carles Jordana, ha celebrat que aquesta proposta de reforma de la sanitat ja estigui sobre la taula i creu que s'està «en el bon camí» destacant que durant la compareixença del ministre «no hi ha hagut con-

trovèria».

Sobres aquestes propostes el cap de Govern, Toni Martí, va manifestar ahir que seria «impensable» posar en marxa nous impostos per al finançament de

la sanitat, com els que va apuntar el ministre de Salut.

El tema del SAAS va estar molt present en la compareixença del ministre, la qual cosa va fer que el director gene-

ral del SAAS, Josep Maria Piqué, hagués d'intervenir en diferents ocasions, qüestionat, especialment, per les irregularitats constatades pel Tribunal de Comptes. Piqué va dir que s'ha optat per un nou model de contractes dels professionals en què es vol incidir molt especialment en la formació, ja que creuen que és difícil poder atreure professionals de fora competint amb el sou. D'aquesta manera, ja no s'inclouen addendes com en casos anteriors en què els metges podien arribar a percebre fins a un «30%» de la facturació. «Ho hem tallat d'arrel», va remarcar, afegint, però, que entén que en un cert moment es va haver de recórrer a certes fórmules per fer venir professionals per una qüestió de necessitat. També va destacar que volen ser molt rigorosos amb la legalitat malgrat que certes lleis, com la de la contractació pública, no estigui pensada «per al sector de la salut», per la qual cosa va fer una crida a què hi hagi certes adaptacions, tenint en compte les necessitats d'aquest sector. També va afirmar que de cara a l'any que ve es vol treballar per implantar un sistema de pagaments per actes, és a dir «tarifes per activitat» per incentivar «la qualitat».

Álvarez Marfany va plantejar un model sanitari basat en set principis: solidaritat, coresponsabilitat, lliure elecció regulada, prevenció de la malaltia i promoció de la salut, coordinació, lliure implantació dels professionals però regulada, finançament de l'evidència científica i de les accions protocolitzades. També va parlar de deu reptes sobre els quals ja s'està treballant com són la millor coordinació del ministeri, la CASS i el SAAS; la millora de l'acreditació dels professionals i els convenis; o potenciar un sistema en què el metge de família sigui la porta d'entrada al sistema i que es pugui escollir, posteriorment, l'especialista amb el qual s'ha de fer el seguiment de la malaltia.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Partner | Tax & Corporate Services

Aquesta setmana en l'últim article de l'any, volem compartir amb els lectors un aspecte tributari d'interès que probablement el pròxim any tindrà resposta per part del legislador andorrà.

En aquest sentit, volem destacar la possible tipificació del delictes fiscal al Principat. Analitzant dret comparat, volem fer una aproximació al que podria resultar de la tipificació del delictes fiscal a Andorra.

Analitzant el Codi Penal espanyol, homologable a l'andorrà ja que no s'ha d'oblidar que la legislació tributària andorrana ha tingut com a principal nutrient la del país veí, contretament, al seu article 305.1 s'estableix que:

«Comete delictes el que, por acción u omisión, defraude a la Hacienda Pública estatal, autonómica, foral o local:

- eludiendo el pago de tributos, cantidades retenidas o que se hubieran debido retener o ingresos a cuenta,
- obteniendo indebidamente devoluciones, o
- disfrutando indebidamente beneficios fiscales, siempre que la cuantía defraudada exceda de 120.000 euros (...),

salvo que hubiera regularizado su situación tributaria (conforme apto 4). La mera presentación de declaraciones o autoliquidaciones no excluye la defraudación, cuando ésta se acredite por otros hechos».

Per tant, analitzant l'esmentat amb anterioritat, el Delictes contra la Hisenda Pública a Espanya es configura al voltant de tres elements fonamentals que han de donar-se conjuntament:

–Element objectiu: la quantitat defraudada, en qualsevol de les seves modalitats, ha de ser superior a 120.000 euros.

–Element subjectiu: l'ànim defraudatori com a conducta dolosa. És necessari el coneixement i la voluntat de realitzar els actes defraudatoris. Actua dolosament el que coneix el que fa i encara així no posa cap mitjà per evitar-ho.

Seria convenient optar per la regulació del «preu del penediment», és a dir, la possibilitat de poder regularitzar la situació

–No regularització: suposa un revers del complet reconeixement i pagament del deute tributari, abans de determinades actuacions administratives o judicials.

En aquest sentit, entenem que la decisió del legislador andorrà vindrà determinada pels elements del tipus pe-

nal que configuren el delictes fiscal a Andorra.

En el supòsit en que s'optés per una regulació semblant a l'espanyola, entendríem que l'element objectiu podria ser fins i tot inferior a l'espanyol degut a que els tipus de gravamen dels impostos al Principat són inferiors als dels països veïns. A mode d'exemple, el límit de la quota defraudada podria fins i tot ser d'uns 50.000 euros.

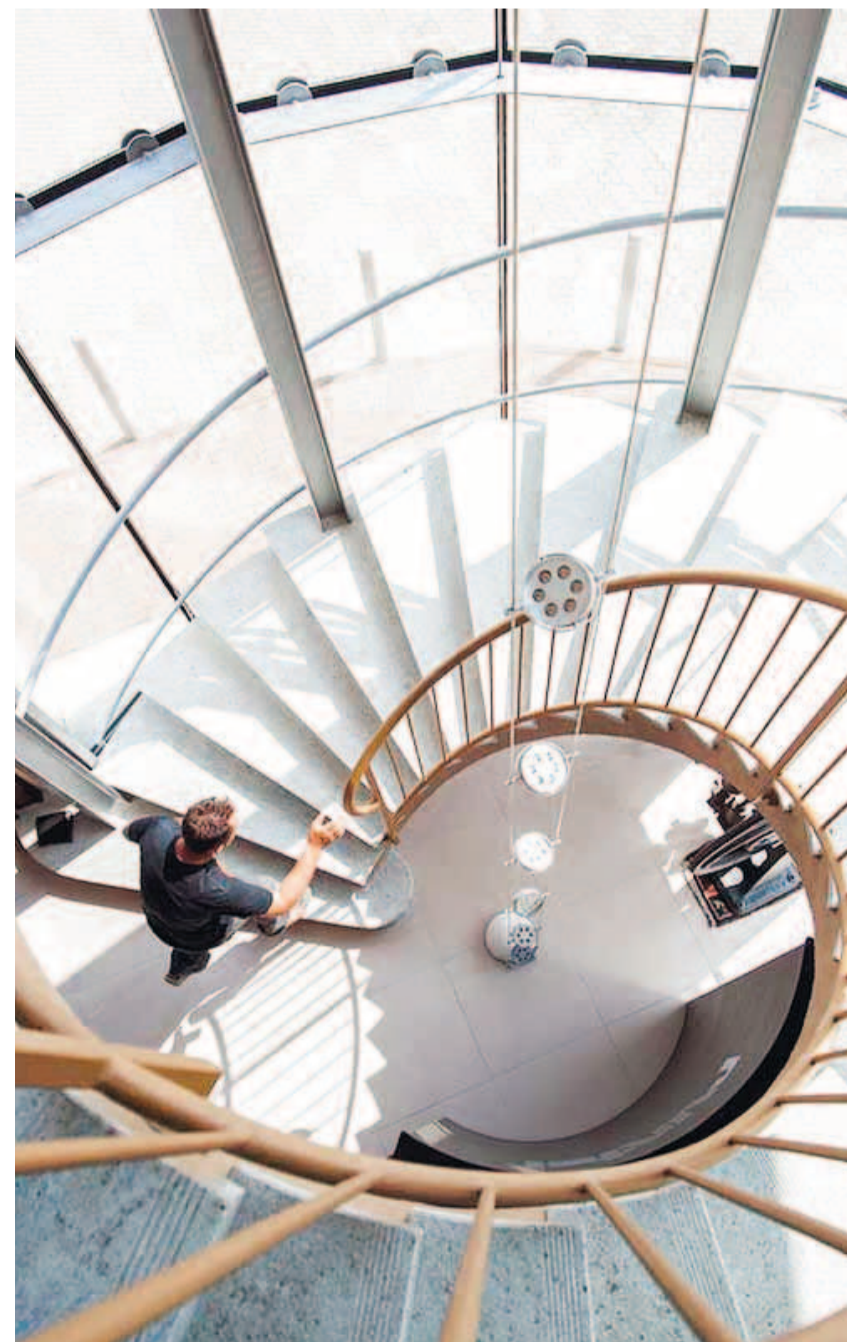
Des del nostre punt de vista, entenem que el legislador andorrà hauria de tenir la cura pertinent per poder, sense obviar la necessitat de tenir una legislació tributària homologable als països de l'OCDE, establir un delictes fiscal apropiat a les necessitats del país.

En aquest sentit i sobre la nostra humil opinió, entenem que s'hauria d'optar per la tipificació del delictes en els següents extrems:

Com a element objectiu, la quantitat defraudada podria estar al voltant dels 75.000 euros sempre i quan els tipus de gravamen al Principat es mantinguessin durant els propers anys i no es s'incrementessin arrel de l'entrada d'Andorra com a estat membre a la Unió Europea.

L'ànim defraudatori hauria de marcar la conducta punible del contribuent, és a dir, seria necessari per tal de cometre un il·lícit penal que el contribuent conegués i tingués la voluntat de cometre actes defraudatoris.

Finalment, seria convenient optar per la regulació del «preu del penediment», és a dir, establir la possibilitat de poder regularitzar la situació tributària i que no es pogués donar així tots els elements del tipus penal. Això només seria possible determinant que la no regularització voluntària fos un element del tipus penal.

Andorra diposita l'instrument de ratificació de l'intercanvi automàtic

Finalitzen els requisits legals interns per a l'entrada en vigor l'1 de gener vinent de l'acord amb la Unió Europea

L'ambaixadora Maria Ubach ha dipositat aquesta setmana l'instrument de ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional, finalitzant els requisits legals interns per a la seva entrada en vigor l'1 de gener vinent, segons ha informat el Govern. Aquest acord se suma al Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat pel Protocol del 2010, que va entrar en vigor el passat 1 de desembre, com a instruments d'aplicació de la Norma de l'OCDE per a l'intercanvi automàtic d'informació financera coneguda com a 'Norma global'.

Amb el dipòsit per part de l'ambaixadora de l'instrument de ratificació finalitzen els requisits legals interns per a la seva entrada en vigor el proper 1 de gener. La presidència del Consell de la UE va emetre el gener del 2012, un projecte de decisió que autoritzava la Comissió a negociar la modificació dels acords del 2004 establerts amb Suïssa, Liechtenstein, Mònaco, San Marino i Andorra. Tres mesos més tard, els estats membres van encoman-

nar a la Comissió que establís, de manera prioritària, mitjans concrets per millorar la lluita contra el frau i l'evasió fiscals. Finalment, al maig del 2013 l'Ecofin va decidir autoritzar a la Comissió a renegociar els acords sobre fiscalitat de l'estalvi amb Andorra, Mònaco, San Marino, Suïssa i Liechtenstein.

L'objecte de la negociació era, per part de la Unió Europea, garantir l'equivalència d'aquests acords i la directiva amb la proposta de modificació del 2008 i l'evolució internacional de la cooperació en matèria fiscal, concretament pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació.

Aquesta negociació es va iniciar el juliol del 2013 i es va allargar durant dos anys. El text definitiu del Protocol d'esmena es va adoptar amb la rúbrica del 4 de novembre del 2015 entre el ministre de Finances, Jordi Cinca, i el director general de la DG TAXUD, Heinz Zourek. La signatura formal va tenir lloc a Brussel·les el 12 de febrer del 2016 mentre que l'aprovació del Consell General es va produir el passat 20 d'octubre.

El Protocol d'esmena adoptat té quatre articles, l'article 1 modifica el títol pel d'Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació so-

bre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional, substitueix els articles 1 a 19 de l'Acord del 2004 per 10 nous articles i tres annexos

i la resta d'articles fixen les disposicions finals establint l'entrada en vigor l'1 de gener de l'any següent a la data de la darrera notificació.

Mateu fa una crida a «mirar endavant obrint l'horitzó» per afrontar els reptes futurs

El síndic general, Vicenç Mateu, ha fet una crida en el seu discurs amb motiu de la sessió tradicional de Sant Tomàs a «mirar endavant», fer-ho «obrint l'horitzó» i afrontar els reptes de futur per al país, molts dels quals, ha dit, són «complexos ja que a la dimensió local, s'hi suma una dimensió global» que no es pot ignorar. En aquest sentit, i tal com va passar aquest dimarts en el discurs del coprincep episcopal, Europa ha protagonitzat aquest discurs.

Mateu també ha recordat que es va començar el mandat de «manera atípica» i ha afegit (en referència a l'encaix internacional) que mentre «aquí» es decideix «si canviem o no, o si ho fem a un ritme més o menys accelerat, el món no s'atura» i aquest món, ha recordat, «no és el mateix que fa 60 anys» i als reptes locals, per tant, cal afegir ara els «globals». Ha aplegat a «aïllar el soroll que ens impedeix avançar» i també ha recordat que la voluntat de «sumar hi és» en un moment en què s'arriba a l'equador de la legislatura.

El síndic també s'ha referit a la feina legislativa que s'ha dut a terme al llarg d'aquest any en què s'han aprovat 21 projectes de llei i nou tractats internacionals, i en què el control parlamentari al Govern ha suposat que s'hagin dut a terme 152 preguntes. També ha fet esment de la feina que queda pendent: cinc projectes de llei i el marc pressupostari pendents de la presentació d'esmenes, i sis projectes de llei i una proposició de llei pendents de l'informe de la comissió legislativa corresponent, entre els quals, la Llei de pressupost per al 2017. Davant això, ha dit que és «evident» que caldrà habilitar dates entre períodes de sessions perquè les comissi-

ons legislatives puguin treballar, i també per poder celebrar algunes sessions extraordinàries al Consell General. Al últim, s'ha referit a tots els actes públics que ha aconseguit el Consell General.

Els diferents grups parlamentaris han valorat aquest discurs i, d'aquesta manera, el president del grup parlamentari demòcrata, Ladislau Baró, ha destacat que el síndic general hagi fet esment a tota la feina parlamentària ja que això evidencia, segons Baró, la «normalitat quant a l'activitat política». També ha valorat el missatge «d'optimisme» del síndic ja que malgrat estigui sent una legislatura «complicada» les coses estan funcionant «raonablement bé». Quant a les referències d'obertura al món, i per tant a la UE, Baró ha recordat que cal el consens i que espera que Liberals se sumi en aquestes negociacions amb Europa. Aquest oferiment no ha estat respost pel president del grup parlamentari liberal, Josep Pintat, que sí que ha manifestat que el síndic no s'ha referit als resultats de l'any, «passant de puntetes ja està tot dit». El president del grup mixt, el conseller del PS Pere López, ha manifestat que el que l'havia «sobtat» del discurs era que no s'hagués fet referència al debat sobre polítiques d'igualtat que es va dur a terme gràcies a la seva iniciativa i que va servir, tal com ha afegit, per demostrar que és «una fórmula vàlida» per a d'altres debats. El president suplent del grup parlamentari mixt, el conseller d'SDP, Víctor Naudi, ha fet referència a les «falsedats» que ha esmentat Mateu i ha dit que si bé és cert que cal anar «amb compte» amb certes informacions, ja que això «no ajuda a millorar la imatge del país», no s'ha de barrejar amb la llibertat de pensament.

Andorra Telecom posa en marxa un forfet de 'roaming'

Andorra Telecom posa en marxa un forfet de 'roaming' diari a Espanya, fent d'aquesta manera «un nou pas per abaratir» les tarifes, tal com ha manifestat el director d'Internacional i Roaming d'Andorra Telecom, Carles Casadevall, que ha afegit que el nou forfet es pot activar trucant al 115 i té un cost d'1,5 euros per a 100 MB de dades i 1,5 euros per 60 minuts de trucades. Es tracta, en els dos casos, de forfets de dia.

Les dues modalitats, segons ha concretat Casadevall, s'activen en conjunt però posteriorment es paga pel que es fa servir, és a dir, que si un client activa el servei i no rep ni fa trucades però sí fa servir les dades, pagarà només per aquest darrer servei i així «s'evita que paguis per una cosa que no fas servir», ha posat en relleu el director d'Internacional i Roaming. Casadevall ha explicat que des que el mes de juliol es va decidir abaixar les tarifes per la itinerància, el volum de dades que els clients fan servir quan viatgen s'ha multiplicat de manera espectacular, de fet han augmentat el 2.358% i creuen que amb aquest nou producte, que s'ha volgut llençar aprofitant les vacances de Nadal i que molta gent viatjarà, també s'incentivarà encara més aquest consum. S'ha optat per un forfet i no per un abonament, segons Casadevall, ja que es considera que és «més just».

L'IPC del mes passat se situa en el -0,1 dues dècimes més que a l'octubre

Les dades del Departament d'Estadística mostren la tendència a l'alça dels darrers mesos de l'Índex de Preus al Consum (IPC), que se situa en el 0,1 negatiu al mes de novembre, dues dècimes més que a l'octubre, que va ser del 0,3 negatiu. En termes anuals, els grups de l'IPC que fan que la variació del mes de novembre sigui superior a la de l'octubre han estat ensenyament –per una pujada en l'apartat de cantines escolars i universitàries–, l'habitatge, els hotels, cafès i restaurants, l'esbarjo i el grup dels transports.

Per contra, han tingut un efecte moderador en els preus, el vestit i el calçat, l'alimentació i la salut, que ha vist com baixaven els preus del grup d'altres productes farmacèutics. Així mateix, els grups mobles i serveis per a la llar i béns i serveis diversos han mantingut la variació.

Pel que fa a la inflació subjacent, que es calcula recollint tots els preus de l'IPC amb excepció dels productes amb els preus més volàtils i no estacionals, és a dir, sense tenir en compte ni els productes energètics ni els productes frescos, al mes de novembre la diferència entre l'IPC i aquesta és del 0,1% negatiu.

Si es compara amb les dades dels països veïns, la variació anual d'Espanya, al novembre del 2016, és del 0,7% positiu, la mateixa que el mes anterior. Pel que fa a França, la taxa anual al novembre és del 0,5% positiu, una dècima més que a l'octubre.

Camp celebra que sigui la CEA qui hagi decidit impulsar la marca Andorra

Aquest dilluns la Confederació Empresarial Andorrana (CEA) anunciava una iniciativa pròpia per impulsar la marca Andorra, amb l'objectiu de donar força al país i incidir en les seves virtuts. El ministre de Turisme, Francesc Camp, ha valorat de manera «positiva» aquest projecte. Davant les crítiques arribades per part del president de la CEA, Xavier Altimir, en relació al fet que hauria d'haver estat el Govern qui s'hagués posat al capdavant de la iniciativa, ha plantejat que «que s'impulsi des d'una patronal o des del Govern, poc importa», sinó que

«l'important és coordinar-nos i potenciar la marca Andorra». No obstant això, ha reconegut que la marca Andorra estava dins les demandes que la CEA els va plantejar ja fa un any.

Camp ha assegurat que des del Govern i des d'Actua ja s'han fet accions per potenciar la marca Andorra, sobretot des de la vessant econòmica, tot i que «queda camí per recórrer», ha afegit. Quan la CEA tingui tota la informació que estan recopilant mitjançant enquestes, «serà molt útil» i plantejarà «accions possibles» a tirar endavant.